Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Scala coeli

Johannes <Gobi, Iunior>

[Straßburg], 1483

De mundo

urn:nbn:de:bsz:31-106862

Visual Library

De Mundo

Mundus multa mala īducit in nobis. ¶ Primo est beatoꝝ spoliatiuꝰ. Legit' in libro de septem donis spūsci. Q, fuit quidam sapiens a q' duo pegrini quodam biuio requisierēt viam directaz. Qui respondit. Si iueritis ad sinistrā inuenietis q̄ndam ciuitatem in qua per triduū recipiemī optime. sed post triduū eijcient vos spoliant z occidaut. Si vero ad dexteram inuenietis ꝑ triduum viam difficilem. sed postea inuenietis ciuitatez pulcerrimam vbi cum magno gaudio recepti coranabimī z ditabimī omnibus optatis. Loquendo spūalit' Peregrinatio est vita presens. prima ciuitas est mundꝰ vbi postq̄m ꝑ tres dies. scilicz diuiciarum deliciarum z honoruz quis voluptates suas compleuerit. spoliabitur z ducetur ad mortem. ¶ Secūda ciuitas est penitētia in qua pꝰ triduum contritionis confessionis z satisfactōnis iuerit in celesti gl'ia coronabitur z ditabitur omnibus optatis. ¶ Secundo est dolorum donatiuꝰ. Legitur in libro de septē donis spūss. Q, fuit q̄dā rex qui cuidam sapienti quinqz q̄stiones ꝓposuit. ¶ Prima fuit q̄s essz homo. Respōdit mancipium mortis. hospes loci. viator trāsiēs mancipiuz mortis dicitur qꝛ mortem euadere nequit. z om̄s labores eius consumit. hospes loci qꝛ cito obliuioni traditur. z licz cūz magno gaudio recipiatur. z multa in ingressu hospicij ꝓmittātur non soluūtur tamē. Viator transiens dicitur. qꝛ dormiendo comedendo sine mora z quiete appropinquat ad mortez z ad eam currit. ¶ Scda fuit cui sil'is erat hō qui respondit aceruo niuis rose matuē z pomo nouo aceruo niuis qui modico calore in aquā resoluitur z fumus apparet. sic homo ad modicam febrem in terrā mittatur z tūc apparet eius putredo Rose mature quia in iuuentute habz colorem mundum. sed in vespere senectutis habz colorē matidum. Pomum nouuz q̄ndiu pendet in arbore ad debitum cremētum peruenire creditur. sed modico verme īterius tactum cadit De homie in iuuentute mlta sperant'. sz aduenīēte morte cessant'. ¶ Tercia questio fuit. Quomodo se habet homo. Respondit vt lucerna que cito ad ventum extinguit' ut scintilla ad mare que cito absorbetur. vt lamiga que cito diffunditur. ¶ Quarta questio fuit vbi est homo. Qui respondit. in bello multiplici z diuerso. Qꝛ intra se habz bellum conscientie. vt si est in pctō vt a deo destruat' in corde habz coniūctum bellum. qꝛ electa contraria cōtinue bellāt ad inuicē. exteriꝰ hz bellū qꝛ res ꝯcupiscibiles pugnt aduersum cor vt ꝯuertāt eū ad se z auertāt a d'o

¶ Quinta questio fuit cū quib⁹ socijs essz homo. Qui rn̄dit ꝙ cuz septem qui ꝯtinue molestant euz. qui sunt fames sitis calor frigus lassitudo infirmitas ⁊ mores.

¶ Item legitur in vitaspa. Q, cū quidā arsenius exn̄s in honorib⁹ rogarz deuz ꝑ salute sua. Respōsuz est ei. Si vis saluari fuge mūdum qui est tanq̄ mare magnum in quo sunt q̄ttuor venti. vanus timor. vana spes. vanum gaudium. Et alij q̄ttuor collaterales scilicz ꝓspitas aduersitas gr̄a ⁊ malicia Et etiaz deꝑtuz de quo exeunt q̄ttuor bestie. vrsus voluptatis. leo supbie. ꝑdus auaricie. lamie malicie. Retinet etiā sibi aliquos serpentes ꝯcupiscētie. oculoꝝ scorpionem. ꝯcupiscētie carnis. dipsus supbie vite. Est etiam bellū ī quo totus status temp⁹ īfirmitas peccata hostes multi forte contrarij subtile veloces ꝓpinqui īuisibiles crudeles sapiētes expti stant cōtra hominē. ¶ Ter cō est diligentium deceptiuus. Legitur ꝙ fuit quidaz iuuenis qui summe timēs mortem q̄siuit si essz aliqua terra in qua homīes plus viuerent ista Et cū audiuissz ꝙ sic ⁊ illuc iuissz. Et dum quidam bon⁹ duceret eū ꝑ ciuitatem ⁊ deuenisset ad cimiterium legebat in epicasijs mortuoꝝ iste vixit ꝑ decez annos. iste ꝑ. xx. Et cum nulluz inuenisset qui ꝑuenisset ad. xxx. fleuit dicens. deceptus sum. qꝛ dictum erat mihi ꝙ hic gētes summe viuebāt. Tūc ductor mundus est dom⁹ ruinosa via tenebrosa. ⁊ viridariuz illaq̄arum. Et ideo anni quib⁹ homo viuit mundo nō computātur hic. sz anni quibus homo.

De Pacientia.

Pacientia multa bona inducit in nobis. ¶ Primo ē honoratiua. Fuit quidam Symeō nomīe qui deum timens. ieiunijs orōnib⁹ ⁊ disciplinas puritate vite cū huīlitate coopiebat Et qꝛ de corpore eius vermes scaturiebāt. Qd̄ attēdentes moāchi contempserūt eum. ⁊ ido eū eijciētes extra monasteriuz ad q̄ndam vallem cū feris ⁊ reptilibus hītaculum suuz fecit. ⁊ cū ibi post mltos dies hītasset. omīa animalia om̄s ꝑpentes obediebāt ei ad nutum venit vox de celo dicens ad abbatem. q̄re ꝑuum meū Symonem qui nocte ⁊ die famulat' mihi. ⁊ est indutus rauba pacientie ac rosariū virtutum tenz in manibus suis. vade cito. Qꝛ nisi statim euz reduxeris subito morieris. Cū aūt festinanter abbas iuisset ille recusabat redire dicens. Ego corruptus ⁊ infectus sum. qꝛ nō dēo hītare ī medio alioꝝ finaliter victus. dū in quadā columna altissima positus fuisset vermes qui cadebāt de ei⁹ corpore. cecos ⁊ oēs infirmitates curabant. Tādē cuz